

BUNAVESTIRE

ANNUNCIATION

BYZANTINE ROMANIAN CATHOLIC MISSION – TORONTO, CANADA

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:

Sf. Spovedanie – 12:00 pm – Reconciliation

Sf. Rozar – 12:00 pm – Holy Rozary

Sfânta Liturghie - 12:30 pm - Divine Liturgy

Duminica a 34-a după Rusalii,

A Fiului Risipitor

34th Sunday after Pentecost

The Prodigal Son

17 Februarie / February 2019, Glas / Tone 6

Editor: Ionela-Maria Florescu

La Antifonul 3: Ceea ce, în chip negrăit, în cele de apoi ai conceput și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine!

*Tropar (28): **Puterile îngeresti la mormântul tău, și ostașii au amorfrit; și sta Maria la mormânt, căutând precurat trupul tău; prădat-ai iadul nefiind ispitit de dânsul; întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viață. Cel ce ai înviat din morți, Doamne, mărire ție.***

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condac: Cu palma cea începătoare de viață, pe toți cei morți din adâncurile cele întunecoase înviindu-i dăătorule de viață Hristos Dumnezeu, înviere a dăruit neamului omenesc; că este Mântuitorul tuturor, înviere și viață și Dumnezeu a toate.

At 3rd Antiphon: O Virgin, who ineffably conceived in the latter days and gave birth to your Creator: Save those who magnify you!

Troparion: Angelic hosts were above Your tomb, and they that guarded You became as dead. And Mary stood by the grave seeking Your immaculate body. You did despoil Hades and were not tempted by it. You did meet the Virgin and did grant us life. O You Who did rise from the dead, O Lord, glory be to You.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit now, and always, and forever and ever. Amen.

Kontakion: Having by His life bestowing hand raised up all the dead out of the dark abysses, Christ God, the Giver of life, has bestowed the Resurrection upon the fallen human race; for He is the Savior of all, the Resurrection, and the Life, and the God of all.

Prokimenon: **O** Lord, let your faithful love rest on us, as our hope has rested in you. (*Ps. 33, 22*)

Verse: **Shout** for joy, you upright; praise comes well from the honest. (*Ps. 33, 1*)

Epistle: **A** reading from the First Epistle of the Holy Apostle Paul to the Corinthians: (*6,12-20*)

Brethren! `For me everything is permissible"; maybe, but not everything does good. True, for me everything is permissible, but I am determined not to be dominated by anything. Foods are for the stomach, and the stomach is for foods; and God will destroy them both. But the body is not for sexual immorality; it is for the Lord, and the Lord is for the body. God raised up the Lord and he will raise us up too by his power. Do you not realise that your bodies are members of Christ's body; do you think one can take parts of Christ's body and join them to the body of a prostitute? Out of the question! Or do you not realise that anyone who attaches himself to a prostitute is one body with her, since the two, as it is said, become one flesh. But anyone who attaches himself to the Lord is one spirit with him. Keep away from sexual immorality. All other sins that people may commit are done outside the body; but the sexually immoral person sins against his own body. Do you not realise that your body is the temple of the Holy Spirit, who is in you and whom you received from God? You are not your own property, then; you have been bought at a price. So use your body for the glory of God.

Gospel: Luke 15, 11-32

The Lord said this parable: "There was a man who had two sons. The younger one said to his father, `Father, let me have the share of the estate that will come to me.' So the father divided the property between them. A few days later, the younger son got together everything he had and left for a distant country where he squandered his money on a life of debauchery. `When he had spent it all, that country experienced a severe famine, and now he began to feel the pinch; so he hired himself out to one of the local inhabitants who put him on his farm to feed the pigs. And he would willingly have filled himself with the husks the pigs were eating but no one would let him have them. Then he came to his senses and said, `How many of my father's hired men have all the food they want and more, and here am I dying of hunger! I will leave this place and go to my father and say: Father, I have sinned against heaven and against you; I no longer deserve to be called your son; treat me as one of your hired men.' So he left the place and went back to his father. "While he was still a long way off, his father saw him and was moved with pity. He ran to the boy, clasped him in his arms and kissed him. Then his son said, `Father, I have sinned against heaven and against you. I no longer deserve to be called your son.' But the father said to his servants, `Quick! Bring out the best robe and put it on him; put a ring on his finger and sandals on his feet. Bring the calf we have been fattening, and kill it; we will celebrate by having a feast, because this son of mine was dead and has come back to life; he was lost and is found.' And they began to celebrate. `Now the elder son was out in the fields, and on his way back, as he drew near the house, he could hear music and dancing. Calling one of the servants he asked what it was all about. The servant told him, `Your brother has come, and your father has killed the calf we had been fattening because he has got him back safe and sound.' He was angry then and refused to go in, and his father came out and began to urge him to come in; but he retorted to his father, `All these years I have slaved for you and never once disobeyed any orders of yours, yet you never offered me so much as a kid for me to celebrate with my friends. But, for this son of yours, when he comes back after swallowing up your property, he and his loose women, you kill the calf we had been fattening.' `The father said, `My son, you are with me always and all I have is yours. But it was only right we should celebrate and rejoice, because your brother here was dead and has come to life; he was lost and is found.' "

Priceasna: (63) Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-l pe el întru cele de sus. Aliluia.

Communion Hymn: Praise the Lord from heavens, praise him in high places. Alleluia.

77. Te ador, Isuse

Te ador, Isuse, tainic Dumnezeu,
Taina aceasta sfântă e locașul Tău.
Inima mea-ntreagă Ție Ți-o jertfesc,
Când sub vălul pâinii, dornic Te privesc.

Simțurilor mele, Tu le ești ascuns.
Singură, credința taina Ți-a pătruns.
Cred tot ce mi-ai spus Tu, Fiule-ntrupat,
Căci Tu ești Cuvântul cel adevărat.

S-ascundea pe cruce tot ce e ceresc,
Iar aici s-ascunde și ce-i omenesc.
Cred că ești de față, om și Dumnezeu,
Mângâierea dulce a sufletului meu.

Rănilor-ți ca Toma, Doamne nu le văd:
Dar ca și el Domn și Dumnezeu Te cred.
Dă-mi credință vie, dă-mi ca să sperez,
Și-n iubire-aprinsă, Ție să-Ți urmez.

Taină de-amintire-a morții Domnului
Pâine de viață ești Tu omului.
Fii și mie pururi dulce nutremânt
Singura-mi dulceață pe acest Pământ!

O, Isuse bune, Miel însângerat,
Spală al meu suflet de orice păcat,
Căci din al Tău sânge, chiar și-un singur strop,
Poate ca să spele al relelor potop.

O, Isuse Doamne, tainic Dumnezeu,
Împlinește-mi dorul sufletului meu:
Fă să cadă vălul de pe Fața Ta,
Și-n vecia-ntreagă să Te pot vedea.

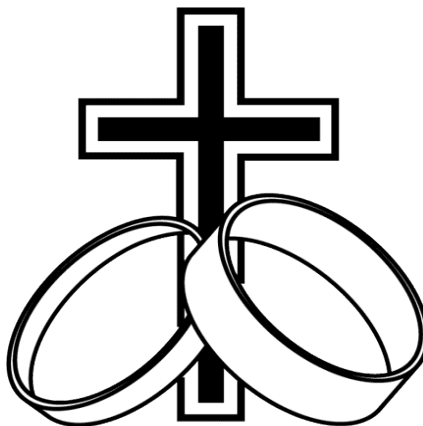
Tată, am păcătuit

Tată, am păcătuit,
Dar ca fiul rătăcit,
Regretăm că am greșit.

Vina noastră-i mare,
Însă-a Ta-ndurare
N-are-asemănare.

Prin Cristos ne iartă,
Șterge orice pată,
Milostive Tată.

First bans of matrimony are published regarding the forthcoming marriage of Plaier George Augustin and Kuza Zuzanna. Anyone who has knowledge or information concerning any canonical impediments to this marriage is under a grave obligation to inform the Reverend Pastor as soon as possible.

Facă-se voia cui?

(partea 2)

Având în vedere condiționarea acestei paradigme sociale care ne încâtușează, oare ne mai pasă de voia lui Dumnezeu? De ce ne-ar păsa de niște idei de acum câteva mii de ani, care nici nu este clar că-i aparțin cu adevărat lui Dumnezeu și nu unor oameni (Moise, profeții etc.)? De ce nu le putem interpreta după bunul plac, adaptat vremurilor?

M.T.: În spatele acestor reticențe se ascund, de obicei, două atitudini extreme. Prima este atitudinea „fie voia Domnului”, adică eu degeaba mă zbat, oricum se va întâmpla ce vrea el: aceasta este o poziție eretică, a unui quietism amestecat cu neo-gnosticism. Gnosticismul comportă o fatalitate, în bine sau în rău: fie fac parte din tagma celor aleși, fie din aceea a condamnaților; deci, orice rău aș face, Dumnezeu mă iubește și mă va mântui sau, dimpotrivă, oricât de mult bine aș face, pecetea damnării e pusă. O a doua atitudine este tot eretică, de sorginte pelagiană: importantă nu este voia lui Dumnezeu, ci ceea ce pot să fac.

Fie nu ne pasă de voia lui, fie o facem responsabilă de toate neplăcerile. A-l scoate pe Dumnezeu țap ispășitor al tuturor nefericirilor și eșecurilor noastre e o abordare perdantă și irațională. „Așa a vrut Domnul”: auzim des asta în jur. Dar, ce zice, de fapt, această propoziție?

M.T: Această expresie e foarte frecventată la înmormântări. Sau când cineva primește un diagnostic necruțător. O altă ocazie în care apare este aceea în care refuz să aplic propriul discernământ: o să fac cum vrea Dumnezeu. Deci, fie văd voința lui Dumnezeu ca pe ceva fatalist, fie ca pe ceva care îl interesează mai mult pe el decât pe mine. Dar uit un lucru și anume că Dumnezeu are o singură voință și aceasta este bună. Când cântăm, la *Gloria*, „mărire în cer lui Dumnezeu și pace pe pământ oamenilor de bunăvoință”, traducerea corectă ar trebui să preia doxologia mare din limba greacă *Su anthropoi evdokia*: „oamenilor bunăvoinței Sale”. Și dacă

nu credem asta, să ne uităm la cuvintele Prefacerii: „Luați și mâncați din aceasta toți”: dacă n-ar fi fost așa, ar fi zis: „luați și mâncați voi, cei care...”, pe criterii... Dar voința lui se referă la toți oamenii.

Ne putem „antrena” voința să asculte de voința lui Dumnezeu?

M.T.: Cu aproape 2500 de ani în urmă, Menon îl întreba pe Socrate cum poate un om să dobândească o virtute. Și de atunci, patru răspunsuri au jalonat istoria înțelegerii filosofice și omenești a voinței. Unii spun e înnăscută, alții zic e împotriva naturii. Unii zic se învață, alții zic că se exercită. Socrate a zis că e suficient să cunoști ce este binele și ce este răul și astfel scapi de ignoranță. Însă viața și istoria ne arată atâtea cazuri de oameni care știu ce este binele și nu-l fac. O alta variantă, mai optimistă, este cea a lui Rousseau, care, la începutul *Contractului social*, spune că omul se naște bun, dar este pervertit prin socializare. Apoi, *Leviatanul* lui Hobbes ne spune că omul este rău. Iar Machiavelli susține că avem de ales între a iubi și a ne fi frică: pentru el, e de preferat a induce teama, pentru ca, zice el, în iubire tu faci ce vor alții, în schimb, de frică, alții fac ce vrei tu; e terifiant și seducător. O a patra formă de educare și de exercitare a voinței este cea din *Etica nicomahică* a lui Aristotel, preluată de Sf. Toma în *Summa theologica* și care impregnează spiritualitatea Sfântului Igațiu: exercitarea voinței prin metoda habitusului. Nu ajunge doar să am un gând bun, ci el trebuie să devină ca o haină interioară a mea, care mă definește, care mă apără și mă reprezintă: habitusul ca identitate care mă locuiește, iată ceea ce cultivă exercițiile spirituale.

(va urma)

Articol publicat în revista „Actualitatea creștină”, ianuarie 2019